

Toks keistas jausmas ar savijauta apima, apie kai kuriuos priprastus, kasdieninius, visada turimus dalykus apmąsčius... Galima visą gyvenimą gyventi savo kaime, bet nemylėti jo, net to gėdintis... Ir staiga suprasti ir pajusti, tiesiog jį įsimylėti, išvykus kažkur, pabuvus ne namie, be savo kiemo...

Galima nevertinti artimųjų, draugų, gyvenime sutiktų žmonių, jų dėmesio ar rūpesčio... Vengti tėčio ar mamos rankų, kai jie nori prisiliesti ar apkabinti... O vėliau, su ašaromis, didžiulių ilgesiu ilgėtis tų rankų... Ar tų savų akių.

Tuščiai pasijaučiame, kai esam visiškai nepriklausomi nuo tų, kurie šalia... Kai esam tarsi visiškai savarankiški. Žala sau sakyti, kad galėtum va taip imti ir viską mesti, dingti bet kur... Juk nenorime pasijausti svetimame krašte tarp svetimų, ne namuose... Tokiais momentais ir suprantame, kad niekur nenorėjai ir nenori dingti, ir kad ilgiesi to, kas sava. Juk tavo namai, – jie gi čia! Juos turi!

Tavo miestas ar kaimas, kad ir koks mažas jis kažkam beatrodytų – tau jis brangiausias visame pasaulyje. Ir tu pats ar pati – sau ir tavo sutiktiems ar šalia gyvenantiems žmonėms, draugams, tėčiui, mamai – nereikia būti idealiems, įžymiems ar kitokiems! Na, nebent jie patys to nori dėl savęs... Ir jei kažkas nori dėvėti sportinius drabučius ištisus metus, tegul dėvi! Svarbu, kad būtume drauge! Savi ir tikri... Taip, pritrūkstam laiko susitikti, pakalbėti, apsikabinti...

O idealumas?.. Tegul jis bus. Gal mano, o gal ir ne mano pasaulyje, kuriame viskas labai artima ir brangu, bet – būtent taip, kaip yra ir turi būti.

Ir kaip yra nuostabu pagaliau priimti savo gyvenimą!.. Nesiekiant jo pertapyti pagal svetimų paveikslus, ar jį išmetant kaip negražų ar nesavą.

“Jei kas mane myli, laikysis mano žodžio, –

sako Viešpats, –

ir mano Tėvas jį mylės;

ir mes pas jį ateisime.”

Jn 14, 23

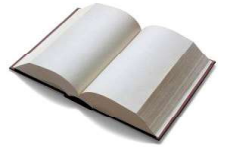

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Apd 8, 5–8. 14–17; Ps 65, 1–7. 16. 20; 1 Pt 3, 15–18

Psalms atliepas

Šlovinkite Dievą džiaugsmo šūksniais, visos šalys.

Evangelija pagal Joną (14, 15–21)

Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Jei mane mylite, – jūs laikysitės mano įsakymų; aš paprašysiu Tėvą, ir jis duos jums kitą Globėją, kuris liktų su jumis per amžius, – Tiesos Dvasią, kurios pasaulis neįstengia priimti, nes jos nemato ir nepažįsta. O jūs ją pažįstate, nes ji yra pas jus ir bus jumyse. Nepaliksiu jūsų našlaičiais – ateisiu pas jus. Dar valandėlė, ir pasaulis manęs nebematys. O jūs mane matysite, nes aš gyvenu ir jūs gyvensite. Tai dienai atėjus, jūs suprasite, kad aš esu savo Tėve, ir jūs manyje, ir aš jumyse. Kas pripažįsta mano įsakymus ir jų laikosi, tas tikrai mane myli. O kas mane myli, tą mylės mano Tėvas, ir aš jį mylėsiu ir jam apsiireikšiu“.

Evangelijos komentaras:

Šiandien skaitome praeitos savaitės Jono evangelijos tęsinį. Tai Jėzaus paskutinės vakarienos kalba. Atsisveikindamas, Jis pažada mokiniams, jog prašys Tėvą ir šis atsiųs jiems užtarėją ar globėją. Anglų kalbos vertimuose Jis tiesiog vadinamas Advokatu. Ne kartą pagalvoju, kaip gerai būtų turėti dievišką advokatą... Taip, čia Jėzus kalba apie Šv. Dvasią. O čia jau sudėtingiau, nes Dvasios negali kaip nors sunorminti, nuspėti, apibrėžti veikimą. Apie Šv. Dvasią girdėsime, ir Jos šauksimės Sekminių šventėje.

Skaitant, klausant šį Evangelijos tekstą, gali susidaryti įspūdis, jog Jėzus dėsto teologijos paskaitą, o mokiniai konspektuoja, ir tarsi tai ir mes turime daryti... Vienas geresnių konspektų ir buvo tarsi taip įtrauktas į Jono evangeliją.

Tačiau pažvelkime truputį paprasčiau...

Jėzus čia drąsina ir ramina savo mokinius Paskutinės vakarienos metu. Jo mokiniai buvo paprasti žmonės, su savo mintimis, gyvenimais, supratimais ir jausmais, kaip ir mes. Prisiminkime, kaip mes jautėmės, kai teko atsisveikinti ar išleisti savo artimus žmones, pvz., į mokslus, darbą ar gyventi kitur. Ko gero, daugeliu atvejų nebuvo apsieita be ašarų. Taigi emocinė įtampa ir aną vakarą tarp mokinių turėjo būti didelė. Jie juk buvo prisirišę prie Jėzaus, o šis sako, kad ateina metas Jam iškeliauti ir dar ten, kur jie negalės eiti. Prisiminkime, kaip tada karštakošis Petras sušuko, kodėl gi negaliu eiti su tavimi, aš net gyvybę už tave guldysiu. Jėzus sako: „nusiramink, ateis tam laikas“. Taigi Jėzus kalba atsisveikindamas, nors mokiniai visko dar nesuvokia, tačiau galima nuspėti, jog kambaryje tvyrojo įtampa ir baimė, kas bus toliau. Panašiai kaip ir mes šiuo metu... Todėl Jėzus ramina ir pažada nepalikti jų našlaičiais. Tai buvo emociškai jautru...

Tokioje atmosferoje girdime Jėzų: „Jei mane mylite, laikysitės mano įsakymų“. Pastebėkime kaip sudėtas šis sakinyss, Jis sako: jeigu mylime Dievą, tai ir laikomės Jo įsakymų. Paprastai galvojame priešingai... Manome, kad įsakymų laikymasis yra pirminė sąlyga nusipelnyti Dievo meilę, ir tai pat svarstome, kad jei laikomės įsakymų, tai reiškia, jog mylime Dievą. Bet ne taip sako Jėzus. Jei mylėsi Dievą, tai laikysiesi ir jo įsakymų. Pirmia myli, paskui laikaisi.

Jei myli Dievą, tai trokšti Jam patikti viskuo – mintimis, žodžiais, darbais ir visu gyvenimu. Šv. Ignacas mokė, kad meilė turi pasireikšti labiau darbais nei žodžiais. Todėl jėzuitai drąsinami į savo maldą įtraukti 3 klausimus:

- Ką padariau dėl Dievo? - Ką darau dėl Jo dabar? - Ką dėl Jo darysiu ateityje?

Panašiai pagal tai, esame girdėję ir sakę ko nors prašydami, vartodami panašų posakį: „Dėl Dievo meilės“, padaryk tą ar aną. Ar ne taip kalba ir Jėzus šiandien?

Verta šiandien ir pamąstyti apie tai, ką konkrečiai galėčiau padaryti dėl Dievo meilės, ko paprastai nedaryčiau? Ką man šiandien Dievas kalba, ir kaip jaučiuosi tai girdėdamas? Ir dar... Sunkus klausimas sau: ar myliu? Ir ar myliu Dievą?

Auklėjimas

Tėvai yra patys svarbiausi žmonės vaiko gyvenime. Iš tėčio ir mamos vaikas gauna skirtingas, bet vienodai reikalingas meilės išraiškas. Šeimos gyvenime svarbiausia – meilė, jei jos nepakanka, atsiranda susierzinimas, pyktis, priekabės ir mechaniskumas santykiuose. Jei meilės trūksta, kenčia ir vaikai: tėvai nustoja džiaugtis tuo, kad turi vaikus, ir auklėjimas gali virsti nuobodžia pareiga.

Gimus vaikui, sutuoktinių meilė pasipildo dar vienu nuostabių meilės aspektu – motiniška ir tėviška meile. Kuo gi skiriasi tėvų meilės išraiška ir poveikis auklėjimui? Pirmiausiai tuo, kad jie skirtingi, jei trumpai, mama – gerumas, rūpestis, palaikymas, globa ir švelnumas; tėtis – taisyklės, tvarka, logika (išaiškinimas), nuoseklumas, atsakomybė ir ribų nustatymas. Tėvai papildo vienas kitą, ir tokiu būdu vaikui yra sukuriama optimalios sąlygos ugdymui.

Žvilgtelėkime į pagrindinius moteriško ir vyriško auklėjimo skirtumus. Pirmiausia – moteris gyvena pačio gyvenimo procesu: jai svarbiausia, kad vaikas būtų mylimas, pamaitintas, apdengtas ir sveikas. Ji stengiasi, kad šie procesai vyktų sklandžiai ir visomis išgalėmis juos palaiko. Vyras, priešingai, gyvena ne procesu, bet orientacija į rezultatą. Jis gerbs save kaip auklėtoją ne tuomet, kai išauklės vaiką pagal priimtus vertinimus, bet tuomet, kai išugdys vaiką būtent tokį, kokį pats užsibrėžė išugdyti.

Vyras visame kame siekia konkretumo: jei jis imasi auklėjimo, tai jam svarbu žinoti, ką jis nori išauklėti, kokias savybes vaikas turės. Todėl jis turi tikslų siekimo planą, žingsnius, logišką seką ir gali būti griežtas. Moteriai tai kelia siaubą, nes ji seka procesą ir išreiškia jausmus ir būsenas, kuriuos sukelia šis procesas. Jei pažiūrėsime į vyrų ir moterų emocijų skalę, tai pamatysime didžiulį skirtumą: moters ji beveik nuolat banguoja, o vyro šokteli tik kritinėse situacijose. Todėl moters jausmingumas vyrui kartais sunkiai suvokiamas..

Įdomu tai, kad moteris savo vaike myli mažylį: „tu mano mažukas..“ (net jei jis jau ūgtelėjęs). Tuo tarpu vyras savo vaike myli suaugusį: „šaunuolis, elgiesi kaip tikras suaugęs!“ – ir tai aukščiausias vyriškas įvertinimas.. Vyras netiki įgimtomis geromis savybėmis, jis žino, kad geru reikia tapti. Moteris, atvirkščiai, tiki vaiko pozityvumu ir puoselėja jį. Be to, dėl emocingumo ji turi daugiau baimių dėl vaiko: „būk atsargus; apsirenk, nes peršalsi; neužsigauk, ir t.t.“ – kad tik kas neatsitiktų.

Nusibrėžęs auklėjimo tikslus, vyras imasi atsakomybės ir remiasi tik pasiektais rezultatais. Jis gali spausti, reikalauti, tačiau tikras vyras niekuomet nepanaudos jėgos prieš silpnesnį – greičiau tai bus griežtos taisyklės, režimas ar kitos drausminančios priemonės tikslui pasiekti. Todėl vyro griežtumas, kuris jam dažnai tėra nuoseklumas, moteriai kartais nesuvokiami, nes griežti reikalavimai ir spaudimas jai svetimi.

Motinos meilė besąlygiška, ir jai ne taip svarbu, ar jos vaikas atitinka kažkokius kriterijus, jis jai brangesnis už bet kokius vertinimus. Žinoma, jį sutrikdys, jei vaikas pasirodys daug prastesnis už kitus, bet ji nesivaiko standartinės „kokybės“. Jai savo vaikai mielieji, kiekviename ji įžvelgia gabumus ir talentus, bei visapusiškai padeda juos vystyti. Pagrindinis kriterijus – rūpestingumas, kuris aprėpia viską.

Vyro reikalavimai vaikui aukšti, ypač jei jo paties savivertė aukšta: juk tai Jo vaikas! Jis nurodys vaiko klaidas ir nubaus, jei manys, kad reikia. Tuo tarpu mama stengiasi nurodyti vaiko klaidas nežemindama ir nenorėdama, kad vaikas suabejotų savimi ar prarastų pasitikėjimą. Todėl ji subtiliai nukreipia, palaiko ir padrąsina bei sušvelnina griežtų vyro reikalavimų vykdymą.

Tėvų pozicijos skirtingos, bet tie skirtumai reikalingi vienybei pasiekti. Puiku, jei tėvų funkcijos yra pasidalinamos, kai kiekvienas atlieka tai, ką gali geriausiai – tuomet aišku, kas už ką atsakingas. Tokiu atveju ir vaikui aišku, pas ką koku atveju kreiptis ir ko tikėtis. Jei tėvų funkcijos neapibrėžtos ar neaiškios, tuomet vaikas pasijunta nesaugus, atsiranda įtampa ir nervingumas, nes jis praranda orientyrus ir deramą palaikymą.

Gegužinės pamaldos

Gegužės mėnuo yra skirtas Švč. M. Marijos garbei.

Šlienavos bažnyčioje gegužinės pamaldas švenčiame darbo dienomis po 18 val. Eucharistijos šventimo, o sekmadieniais prieš 9 val. Eucharistijos šventimą – 8.30 val. Tinka ir pritinka mums visiems švęsti gegužinės!

Šeštinį šventė; Pasaulinė socialinio komunikavimo diena

Ateinantį sekmadienį švęsime Jėzaus žengimo į Dangų šventę (Šeštinės). Taip pat minima ir žmonijos, mūsų visų bendruomenių ir bendruomenės jungiančius ir padedančius bendrauti.

Gyvename taip, kad turime visokiausius būdus ir galimybes bendrauti tarpusavyje, gauti informaciją, naujienas, norimas ir patinkančias žinias, galime bet kur ir bet kada rasti vieni kitus ar domėtis, skaityti, žiūrėti, gilintis viskame, kuo tik norime save auginti ir gyventi tuo.

Dėkojame, kad domitės ir mūsų parapijos "duona" (www.slienavosparapija.lt; FB: Slienavos.parapija; parapijos leidiniu "Šeimyna").

Ateinantį sekmadienį turėkime palaikymo, padėkos ir užtarimo maldoje visus, kurie mus maitina ta skania, teisinga, sveika ir gyvenimo džiaugsmą teikiančia "duona" - tekstu, rašytu ar klausomu, žiūrimu žodžiu, mintimis ar kitaip "pamaitinančiu" turiniu.

Turėsime mintyje, Dievui dėkodami, mūsų internetinės, virtualios erdvės pagalbininką ir maitintoją Algimantą Juozapavičių. Be jo mes visi būtume dvasiškai alkani ir ištroškę...

Pirmos Komunijos ir Sutvirtinimo sakramentų šventimas

Baigėme su šeimomis pasiruošimą vaikų pirmajai Komunijai ir su jaunimu Sutvirtinimo sakramentui. Laukia šventimas šių krikščioniško gyvenimo ir tikėjimo įvykių. Juos suplanavome:

Komunijos šventės: gegužės 23 d. (Šlienavos bažnyčioje), gegužės 24 d. (Šlienavos bažnyčioje), gegužės 31 d. (Viršužiglio bažnyčioje), birželio 14 d. (Šlienavos bažnyčioje).

Sutvirtinimo šventė: birželio 26 d. (Šlienavos bažnyčioje).

Visose šventinėse dienos Eucharistija bus švenčiama 13 val. Planuokimės kartu švęsti!

Dėkojame visiems žmonėms, kurie rūpinatės, remiate, darbuojatės dėl mūsų visų! Kiekvienas mes stengiamės, dirbame ir auginame tai, kas mums padeda gyventi viename ir bendrume! Dėkojame visiems dirbantiems žmonėms bei paskiriantiems mūsų bažnyčioms savo 1,2 % GPM. Ačiū Jums už paramą ir tokiu būdu!

⇒ Tarp tėvų turėtų būti sutarimas dėl auklėjimo ir nuoseklumas: pvz., tėvas neturėtų bausti vaikų dėl to, kad jie neįvykdė tai, ko prašė mama, ir atvirkščiai. Kiekvienas turi sekti savo užsibrėžta ir suderinta auklėjimo linija ir nežeminti savo sutuoktinio. Reikalui esant, galima organizuoti šeimyninius pasitarimus dėl situacijos, kuri sukėlė nesusipratimus.

Blogai, jei vaikas patiria kraštutinumus – per didelį spaudimą ar nuoširdaus dėmesio stoką. Jei su vaiku elgiamės per griežtai, jis gali palūžti, o jei pernelyg švelniai – gali prarasti kryptingumą. Tėvai gali pasitelkti visą savo meilę ir kūrybingumą, tuomet ne tik auklės puikius vaikus, bet ir kurs harmoningus šeimos santykius. Juk esame kartu tam, kad mylėtume vieni kitus, padėtume ir dalintumės viskuo, ką turime geriausio..

Šie aprašyti vyro ir moters skirtumai nėra absoliutūs, bet – didesni ar mažesni – jie visada yra. Kiekvienas žmogus turi vertingų savybių, kuriomis gali pasidalinti su savo vaikais ir praturtinti savo šeimos gyvenimą. Svarbu pajusti, ką mes galime dovanoti vaikams, kaip mes galime atskleisti gražiausias jų savybes.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.